

se žalovaným, i když jest nyní ochoten ji do společné domácnosti zpět vzít, ve společenství manželském bydlet. Nutiti žalobkyni k tomu, aby se domáhala rozvodu manželství a povolení odděleného bydliště nelze a protože žalobkyně má důvod k tomu, aby se žalovaným jako svým manželem společnou domácnost nesdílela, musí žalovaný své alimentární povinnosti vůči ní jako své manželce z předpisů Šu 91. obč. zák. plynoucí dostáti tím, že ji poskytne výživu svému majetku přiměřenou placením výživného.

Poněvadž zde o povolení odděleného bydliště k žalobě o rozvod nejde, není potřebí, aby žalobkyně své ohrožení na životě, zdraví nebo majetku prokazovala, stačí, že žalovaný svým chováním své manželce učinil nemožným, aby s ním ve společné domácnosti setrvala.

Jest proto povinnost žalovaného ku placení žádaných alimentů v zákoně p'ně odůvodněna. Pokud jde o výši sluší poukázat na to, žalovaná má nárok na slušnou, majetku žalovaného přiměřenou výživu. Že by obnos 300 Kč měsíčně tuto míru výživného žalobkyni příslušející převyšoval, ani sám žalovaný netvrdí a soud odvolací označuje obnos tento za jakési existenční minimum. Když po srážce tohoto výživného žalovanému na jeho výživu a případnou výživu dítěte ještě z jeho měsíčních příjmů zbývá obnos nejméně 950 Kč nelze zajisté mluvit o tom, že by tím trpěla nutná výživa, na niž nesporně nárok má.

Rozh. nejv. soudu ze dne 18. prosince 1923 č. j. Rv I 934/23-1.

Dr. Adolf Konečný.

Soudu rozhodujícimu o návrhu na odklad exekuce vyklizením podle Šu 42 č. 5. ex. ř. nepřisluší zkoumati, jsou-li tu předpoklady žaloby vznesené podle Šu 35, 36 nebo 37 ex. ř., nýbrž musí se spokojiti s tím, že taková žaloba byla podána.

Podle vykonatelného usnesení okres. soudu pro St. M. a J. v P. připouštějícího výpověď proti Sch. pivovaru v L. z hostinských místností a bytu v domě čp. 92 na Ž., povolil soud prvé stolice vymáhající straně (majitelům domu) exekuci vyklizením.

Proti vymáhající straně podal A. G. žalobu, kterou výslovně označuje jako žalobu podle §§ 35 a 36 ex. ř. a navrhl odklad exekuce podle Šu 42 č. 5 ex. ř., který první soud povolil.

Soud rekursní změnou tohoto usnesení zamítl návrh na

odklad, odůvodňuje své rozhodnutí tím, že podanou žalobu podle jejího obsahu nelze vůbec pokládati za některou ze žalob vytčených v §u 42 č. 5 ex. ř.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu prvního z těchto důvodů:

Podle doslovu §u 42 č. 5 ex. ř. lze mimo jiné případy odložiti exekuci, byla-li podána některá ze žalob v §§ 35, 36 a 37 ex. ř. V tomto případě vznesl A. G. proti povolené exekuci vyklizením hostince a bytu žalobu, již soud I. stolice označil za žalobu podle §§ 35 a 36 ex. ř. a již stěžovatel v dovolacím rekursu považuje za žalobu podle §u 37 ex. ř., a byla k jeho návrhu soudem I. stolice povolená exekuce vyklizením hostince a bytu odložena až do pravomocného rozhodnutí zmíněnou žalobou zahájeného sporu.

Rekursní soud k rekursu vymáhajících věřitelů změní toto usnesení a návrh A. G. na odložení již shora zmíněné zamítl z důvodu, že žaloba A. G. po věcné stránce není ani žalobou podle §§ 35 a 36 ex. ř., ani podle §§ 37 či 39 čís. 5 ex. ř., čímž jí upírá o odůvodněnost. Než neprávem. Vždyť není-li procesní soud oprávněn takovou žalobu bez zahájení a provedení řízení zamítnouti, nepřísluší ani exekučnímu soudu, po případě vyšším stolicím, aby o odůvodněnosti této žaloby rozhodovaly mimo spor. Nebyl tudíž rekursní soud oprávněn přezkoumávati, jsou-li tu předpoklady té či oné žaloby, neboť tím předstihoval rozhodnutí procesního soudu, naopak bylo se mu spokojiti, že byla žaloba v té způsobě podána, jakou má na mysli právě § 42 čís. 5 ex. řádu.

Rozh. nejv. s. ze dne 4. IV. 1925 č. R 1 901.

Dr. Grešl.

Nelze žalovati na bezúčinnost rozhodnutí rozhodčí komise pro zaopatření zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém. Příspěvek k §ům 595 a 599 c. ř. s.

Soud první stolice odmítl žalobu bývalého zaměstnance na velkostatku zabraném státem na Státní pozemkový úřad v Praze o bezúčinnost rozhodnutí rozhodčí komise pro zaopatření zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém pro nepřipustnost pořadu právního z těchto důvodů:

Rozhodčí komise pro zaopatření zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém rozhoduje o stížnostech proti opatřením (rozhodnutím) Státního poz. úřadu podle §u 75 a proti rozhod-